

N

Lore (44) geeft eenzame ouderen een uurtje intimiteit, seks en eigenwaarde

"Een innige tongkus, dat missen ze nog het meest"

HELP!

IK WORD OUD

Seks wordt beter met de jaren, klinkt het cliché.

Maar wat als seks in de laatste jaren niet meer kan? Wat als je eenzaam op een kamer in het rusthuis zit, en je geliefde tien jaar geleden stierf? Lore (44) werkt al zes jaar samen met Aditi, een vzw die seksuele dienstverlening aanbiedt aan kwetsbare ouderen. "Voor die mannen ben ik hun lichtpuntje in de week. Omdat ze in dat uurtje voelen: *Ja! Ik tel nog mee!*"

BERT HEYVAERT

"Om halfeven 's avonds kwam ik toe in het woonzorgcentrum. Nog geen vierentwintig uur voor hij zou sterven. De euthanasie was gepland, het afscheid was tot in de puntjes geregeld. Er was alleen nog die laatste wens: hij wou nog eens een vrouw voelen. Dat was al twintig jaar geleden, van die dag dat er kanker was vastgesteld bij zijn vrouw."

"Ge moet niet te veel verwachten, zenne. Er gaat hier niks seksueels gebeuren, zei hij toen ik binnenkwam. Hij geraakte niet uit bed, en hij was ervan overtuigd dat niet alles nog functioneerde. Ik deed wat ik altijd deed: eerst een beetje babbelen. Dan begon ik hem te strelen, te knuffelen. Ik heb me uitgeleefd en ben bij hem in bed gekropen. En dan gebeurde er toch iets met zijn lichaam, iets wat hij niet meer had verwacht. Uiteindelijk zijn we *all the way* gegaan. We hebben gevreeën, héél emotioneel en intiem. Met tranen zelfs. Achteraf hebben we nog een halfuur in elkaars armen gelegen, tot hij zei: *Ik ben zo moe. Ik ga in slaap vallen. Nu ben ik klaar om te sterven.*"

Lore vertelt het verhaal met een brede glimlach. Het dateert van drie weken geleden, en het is een van de mooiste momenten in die zes jaar dat ze voor de vzw Aditi werkt. Maar ze kan het maar aan enkele mensen vertellen. Alleen haar man weet wat ze doet. En daarnaast nog vier vrienden. Haar drie kinderen weten van niks, op haar werk in de zorgsector heeft niemand een vermoeden. Waarom zouden ze ook? Lore is zo'n lieve tante die we allemaal hebben. Ze woont in een net rijhuis en bakt graag desserts. Ze is niet magkelijk. En - het typeert haar volledig - ze heeft boterkoeken klaargezet voor onze komst.

"Ze zijn met veertig ongeveer, de mannen bij wie ik langsga. Deels mensen met een beperking, deels senioren. Bij de eersten draait het vooral om bevrediging, minder om emotioneel contact. Bij ouderen is dat anders. Zij zijn op zoek naar intimiteit en aandacht. Sommigen leven al twintig jaar in dezelfde sleur: opstaan om acht uur, wasen, eten, een taartje en 's avonds weer in bed. Ze krijgen veel bezoek van hun kinderen en van de verpleegsters, maar ze missen iets. Het gevoel om speciaal te zijn, een soort eigenwaarde. Het gevoel dat seks ons allemaal geeft. *Wów! Ik lééf!*"

De euthanasie was gepland, het afscheid tot in de puntjes geregeld. Er was alleen nog die laatste wens: hij wou nog eens een vrouw voelen. Dat was al twintig jaar geleden, van die dag dat er kanker was vastgesteld bij zijn vrouw"

Voor veel mannen is mijn zoektocht hun lichtpunt waar ze de hele week naartoe leven. Ze willen dat niet missen, ook al kost het hen wat. Tachtig euro per uur. Sommigen sparen daar zelfs maaltijden voor uit. Ik vind dat verschrikkelijk, ik zeg hen altijd dat ze dat echt niet mogen doen. Maar ze hebben meer aan een uur intimiteit dan aan een boterham."

"Een paar jaar geleden was er Jos. Een eind in de tachtig, terminaal ziek. Hij had nog een

maand te leven en had Aditi gecontacteerd. Eerst was ik nerveus en vroeg ik me af: *Wat als die man sterft terwijl ik er ben? Wat moet ik dan doen?* Maar alles liep goed. Jos genoot, vroeg of ik twee weken later kon terugkomen. En daarna nog eens, en dan nog eens. Uiteindelijk heeft Jos nog tweeënhalve jaar geleefd. *Die komt door jou*, zei hij me. *Je zorgt ervoor dat ik me man voel. Volwaardig man. Niet enkel papa en opa en iemand voor wie ze moeten zorgen.* Een man blijft een man, hé. Als hij seks heeft, is hij de koning te rijk. Maar we hebben niet alleen gevreeën. We hebben ook heel veel gepraat over de dood, over zijn verleden, over de dingen waar hij spijt van had. Dat is enorm intens. Mensen worden heel persoonlijk als ze naakt naast elkaar liggen."

"Daarin schuilt ook het gevaar. Bij eenzame ouderen is er één valkuil: ze worden allemaal verliefd. Ze vragen: *Spring eens binnen, kom eens een koffieke drinken. Lore schuut resoluut het hoofd uit.* Neen. Het is een overeenkomst. In het uurtje dat ik bij hen ben, wil ik hen in de zevende hemel brengen. Dan wil ik hen alles geven - meestal komt het ook tot geslachtsgemeenschap, zelfs met mannen van negentig. Maar als ik de deur toetrek, stopt het. Daar hebben velen het lastig mee. Het is ook eigen aan die generatie: intimiteit beleven ze met iemand aan wie ze zich hechten."

"Maar het is belangrijk dat ik die lijn bewaar. Anders loopt het uit de hand. Een van de mannen heeft me eens gezegd: *Loreke, we moeten eens naar de notaris, hé.*

*Ik zet u in mijn testament. Dat weiger ik natuurlijk. Want daarvoor doe ik dit helemaal niet. Plus: ik kom dan in een positie waarin ik niet wil staan. Want dan verandert de relatie. Dan kan ik een koffietje niet afslaan, kan ik niet meer zeggen: *Dit gaat te ver. Nu kunnen we elkaar niet meer zien.* Neen: één uur, 80 euro. Dat is het simpelste."*

"Ik ga ook niet naar begrafenis. Zelfs niet naar die van Jos. Zijn zoon kende me wel en had me ook uitgenodigd. Maar wat moest hij zeggen als mensen vroegen wie ik was? *Dit is Lore, zij kwam elke week bij onze pa om... Neen, dat zou afdoen aan de waardigheid. Het is zó moeilijk om dit uit te leggen.* De kinderen van die senioren hebben het er vaak al moeilijk mee. Zonen tonen vaak minder begrip dan dochters. En buitenstaanders zien het direct als prostitutie. Als iets gekoops. Terwijl we eigenlijk iets enorm waardevols hadden."

terugrijg van die mensen. Ook ik heb hierdoor het gevoel dat ik iets beteken, dat ik belangrijk ben in de samenleving. Nadat ik die avond spendeerde met de man die euthanasie pleegde, keerde ik op een wolk terug. Ik had echt die man zijn laatste wens vervuld."

"Ik ben een heel lichamelijke iemand. Ik vind het fantastisch om naakt tegen elkaar te liggen, intiem te knuffelen. En ik kan me niet voorstellen dat andere mensen dat moeten missen. Als twintigjarige zag ik een reportage over een jongen met een beperking, die zelfs zijn moeder smeekte om hem te bevredigen. Verschrikkelijk, toch? Toen ik jaren nadien over de vzw Aditi hoorde, zei ik tegen mijn man: *Dat is het. Dit wil ik doen.* Hij kent me en zei direct: *Ga er-voor.*"

"Mensen denken misschien: *Hoe kan je zo iets doen? Met oude, verrimpelde mannen?* Maar het lichamelijke is voor mij niet van tel. Ik zie geen rimpels. Ik zie een man die passie zoekt, met wie ik van alles kan delen. Oké, ze zijn niet allemaal even plezant. Soms zeggen verpleegsters: *Da's ne groepje, zenne. Maar bij mij grommen ze dan minder, want ik breng hen een uurtje plezier. Het enige wat ik eis, is dat het hygiënisch is.*"

Lore lacht. "Soms moet ik zeggen: *Wacht. Ik ga eerst even washandje.*"

"Wat ik niet met iedereen kan, is kussen. Niks is zo intiem als kussen. Daar moet ik echt een connectie voor voelen, anders lukt het me niet. Dat is geen toeval. Vraag aan al die ouderen wat ze het meest missen: geslachtsgemeenschap of kussen? Dan is het de kus. Het zegt veel over seksualiteit. We denken allemaal dat seks een heel fysieke behoefte is, gedreven door onze hormonen en ons lichaam. Maar welk verlangen blijft het sterkst, na tachtig of negentig jaar? Die simpele, innige tongkus. Waar het in onze tienerjaren allemaal mee begon..."

*Lore is een schuilnaam

Sommige mensen denken misschien: 'Hoe kan je zo iets doen? Met oude, verrimpelde mannen? Maar het lichamelijke is voor mij niet van tel. Ik zie een man die passie zoekt. Een man met wie ik van alles kan delen'

Lore zegt bewust "we". Want hoe langer ze vertelt, hoe duidelijker het wordt dat ze dit niet ziet als een job, als geldgevin. Het is ook een behoefte van haarzelf die ze een paar keer per week vervult. "Heel eerlijk: dit maakt me een compleet mens. Omdat het zo veel voldoening geeft, en omdat ik zo veel liefde

Wat is vzw Aditi?

Aditi vzw is een organisatie waar mensen met een beperking terecht kunnen met alle vragen over seksualiteit en handi-cap. Aditi begeleidt hen ook in hun zoektocht naar seksuele dienstverlening en intimiteitsbeleving. Sinds 2014 richt de vzw zich ook op kwetsbare ouderen, omdat de vraag van

uit die groep stijgt. Vandaag vinden ongeveer honderd ouderen per jaar de weg naar Aditi. De organisatie ondersteunt en begeleidt hen ook in hun zoektocht naar seksuele dienstverlening en intimiteitsbeleving. Sinds 2014 richt de vzw zich ook op kwetsbare ouderen, omdat de vraag van

Alles over de Ik Word Oud-reeks op nieuwsblad.be/ou

ALDI www.aldi.be

Feestwijnen

Tijdelijk in assortiment

Champagne brut premier cru 'Veuve Durand'

Elegante champagne met intens fruitige aroma's, fijne pareling en een frisse mineraliteit.

- pinot noir, chardonnay
- als aperitief en bij zeevruchten
- 7-9 °C
- 75 cl
- 17.99**

Barolo DOCG 'Roversi'

Klassiewijn uit Piemonte, in het noordwesten van Italië. Ronde en harmonieuze wijn met een neus van rijl rood fruit, kruidigheid en een elegante houttoets. Frisse aanzet gevolgd door fijne zuren en aangename tannines. Jaargang: 2012.

- nebbiolo
- bij wild, stoofpotjes van rood vlees, gegrild en gebraden vlees en rijpe kazen
- 18 °C
- 75 cl
- 9.99**

Châteauneuf-du-Pape AOP 'Chemin de Cruquem'

De bekendste AOP-wijn van de zuidelijke Côtes-du-Rhône, met fijne aroma's van kruiden en rood vruchten, ronde smaak, fijne tannines en een lange, krachtige aftroek. Jaargang: 2015.

- grenache, mourvèdre, syrah
- bij wildgerechten, rood vlees en karaktervolle kazen
- 15-16 °C
- 75 cl
- 11.99**

Chablis premier cru 'Réserve'

Topappellatie uit de Bourgognestreek, afkomstig van wijngaarden met sterk kalkhoudende bodem, waardoor deze wijn zijn typische minerale toetsen en kenmerkende licht groenige kleur bekomt. In de neus boterachtige ondergrond door citrus en bronsche, met een mooie houttoets. Rijk en complex in de mond, met fijne zuren. Jaargang: 2013.

- chardonnay
- bij vis, zeevruchten, schaaldieren, wit vlees en kazen
- 11-14 °C
- 75 cl
- 9.99**

HOGE KWALITEIT - LAGE PRIJS

Ons vakmanschap drink je met verstand.